

شغل‌های سخت المپیک‌ها

■ رسیدن به مدال طلای بازی‌های المپیک همواره مسیر ثروتمندان نیست و گاهی المپیک‌ها مجبورند در کنار تمرین‌های روزانه خود، زباله جمع کنند، آتش خاموش کنند یا در کارخانه‌های بتن‌ریزی کار کنند. اینها ورزشکارانی هستند که بدون حمایت اسپانسر و کمک‌های مالی یا مرخصی با حقوق و فقط با تکیه بر تمرینات سخت خود باید به رویاهای المپیک‌ی‌شان جامه عمل بپوشانند.

■ «وریج پوتا» دوندۀ مارا تن نروژی یک سرایدار تمام‌وقت است که بین شیفتهای کاری‌اش تمرین می‌کند. او بعد از اینکه پدرش به دلایل سیاسی در اتیوپی دستگیر شد، به نروژ فرار کرد و درخواست پناهندگی داد.

وی برای فرار از سرمای شدید زمستان‌های سخت این کشور مجبور بود در تونل‌های فاضلاب زیر زمین تمرین کند. تمرین‌های این دونده اتیوپیایی بالاخره نام «ارلینگ اسکلسند» مربی دوی مارا تن را جلب کرد.

پوتا به دلیل اینکه یک پناهنده است نمی‌تواند برای شرکت در مسابقات به سفر برود و در نتیجه پولی از طریق جایزه نقدی شرکت در مسابقات خارجی به دست نمی‌آورد. او با اینکه اکنون تابعیت نروژ را به دست آورده اما هنوز هم مجبور است سخت کار کند. پوتا صبح‌ها به نظافت دفاتر مشغول است. در بین شیفتهایش تمرین می‌کند، بعد از ظهرها وظیفه تمیز کردن یک دبیرستان را بر عهده دارد و بعد از آن به خانه می‌رود تا با پسر ۹ ماهه‌اش بازی کند. پوتا بعید است در المپیک لندن موفق به کسب مدال شود اما چون یک شرکت مدیریت تسهیلات به او پیشنهاد مرخصی با حقوق داده، امیدوار است در مسابقات سال ۲۰۱۶ به قهرمانی برسد.

■ «لاس بروکر» پرتاب‌کننده دیسک از آمریکا یک کارگر ساختمانی است که بعد از هر ۱۲ ساعت کار، دو ساعتی را در یک باشگاه محلی به تمرین می‌پردازد. پرتابگران دیسک برخلاف دوندگان برای امرار معاش خود مجبورند یک شغل تمام‌وقت داشته باشند. بروکس ۲۸ ساله گاهی هم‌زمان هفت شغل با هم داشته است از جمله کارگر ساختمانی، ماموری که در مکان‌های عمومی و در مراسم مزاحجه‌ها را خارج می‌کند، معلم و کارمند «وال-هارت». او در یکی از روزهایی که مشغول کار در یک کافه بود با «ستیدیان‌رمونت» مربی پرتاب دیسک آمریکا آشنا شد و استعدادش را برای او به نمایش گذاشت. او به بعد این رشته ورزشی را جدی‌تر دنبال کرد و در مسابقات انتخابی آمریکا جواز حضور در المپیک را گرفت. شاید مسافت‌های طولانی کار در کارگاه‌های ساختمانی موجب شده است او چنین قدرتی در عضلاتش به دست بیاورد.

■ «جولی زتلین» ۲۱ ساله از ژیمناست‌های ریمپیک تیم زنان آمریکا و یک هنرپیشه است. او بعد از المپیک لندن قصد دارد از ژیمناستیک خداحافظی کند، به لس‌آنجلس برود و به طور تمام‌وقت بازیگری خود را دنبال کند. زتلین وقتی چهارساله بود با حضور در یک آگهی بازیگانی در تلویزیون وارد دنیای بازیگری شد. وی با وجود مصدومیت‌ها و جراحی زانویش از طریق «واید کارت» توانسته به المپیک لندن برود.

■ «چاس بش» دیگر ورزشکار آمریکایی و کشتی‌گیری ۲۵ ساله است که بیش از هر چیز خود را یک طراح می‌داند. با جست‌وجویی در اینترنت می‌توان وسایط طراحی او را با یک معرفی کوتاه پیدا کرد: «سلام. اسم من چاس بش است و یک طراح هستم. لطفاً از طرح‌های من بازدید کنید.» وی وقتی طراحی نمی‌کند، کشتی می‌گیرد. پدر چاس او را وقتی پنج‌ساله بود، با کشتی آشنا کرد. چاس از آن زمان تاکنون تشک کشتی را ترک نکرده است و گرچه در بازی‌های پکن توانست سهمیه المپیک بگیرد اما این بار در مسابقات انتخابی ۲۰۱۲ توانست جواز شرکت در بازی‌های لندن را به دست بیاورد.

■ «گوئن جورج‌جنسن» زن ۲۶ ساله‌ای است که دویدن، دوچرخه‌سواری و حسابداری را با هم انجام می‌دهد. او حسابدار شرکتی در آمریکا است و هم‌زمان در تیم سه‌گانه این کشور هم عضویت دارد. جورج‌جنسن در سال ۲۰۱۰ سه‌گانه را شروع کرده اما بعد از دو سال موفق شده است سهمیه المپیک لندن را بگیرد.

■ «والف فالت» یک کشاورز، آتش‌نشان و دارنده مدال طلای قایقرانی است. او از طریق کشاورزی در مزرعه خانوادگی و خاموش کردن آتش زندگی‌اش می‌گذراند. وی در المپیک سیدنی مدال نقره گرفت و در المپیک پکن با غلبه بر بیماری آسم و آسیب‌دیدگی‌های متعدد موفق شد مدال طلا را به دست بیاورد. اما اینها برای تافت کافی نبود به طوری که مسابقه‌ای را برای ورزشکاران برتر نروژی در رشته‌های پرتاب تبر، کشتین اتمویل و غلاتندن تایر به راه انداخته است. تافت اکنون یکی از مدعیان قهرمانی در المپیک لندن است.

■ «اناثا پردو» ۳۶ ساله از ولز قبل از اینکه عضو تیم وزنه‌برداری زنان بریتانیا شود، سطل‌های زباله را جابه‌جا می‌کرد. او اکنون توانسته بین شغل خود در شورای شهر لیمر و ۹ جلسه تمرین در هفته تعادل خوبی برقرار کند. وی قبلا یکی از قهرمانان کاراته بریتانیا بود اما پس از مرگ پدرش به وزنه‌برداری روی آورد. پدر نااثا در المپیک‌های مونپخ و مکزیک برای بریتانیا وزنه زده بود.

ورزش حرفه‌ای همواره پول‌های کلانی به همراه داشته است؛ با این حال در این راه ورزشکاران حرفه‌ای هم علاوه بر سرمایه‌گذاری‌های دقیق و درازمدت تلاش کرده‌اند به موسسه‌های خبریه هم کمک شایانی کنند. در این میان بسیاری از آنها از جمله رافائل نادال، روجر فدرر، تایگر وودز و... موسسه خبریه‌ای به‌نام خودشان به راه انداخته‌اند و بقیه هم مثل مایکل جردن همواره چک‌هایی با مبلغ درشت به حساب این موسسه‌های خبریه کشیده‌اند. با این حال این ماجرا به همین جا ختم نمی‌شود؛ هستند ورزشکارانی که به نوعی متفاوت به فردی کمک کرده‌اند و مثل سایرین تیتز روزنامه‌ها نشده‌اند.

ساعت رولکس
اریک آبی‌دال هنوز هم به‌طور کامل یهود پیدا نکرده است؛ او سرطان کبد دارد و تا به حال دو بار مورد عمل جراحی قرار گرفته است. با این حال چند ماه پیش الکسیس سانچس و کارلس پوپول هم تیمی‌های او به اریک تلفن می‌زدند تا به بیمارستانی بیاید که برای کودکان سرطانی تعبیه شده است. او در آنجا حاضر شد و به اتاق گاریسا سرا ۱۵ ساله رفت که پنج‌ماه پیش به علت تومور مغزی مورد عمل جراحی قرار گرفته بود. به طور اتفاقی این نوجوان طرفدار اریک آبی‌دال از آب در آمد. او پیراهن بارسلونا با شماره اریک آبی‌دال را به تن داشت و با این مدافع بارسا دیدار کرد. اریک که از دیدن این صحنه احساساتی شده بود ۱۵ دقیقه با گاریسیا صحبت کرد. پدر این نوجوان در صحبت با روزنامه «لوانگاردیا» بقیه ماجرا را این طور تعریف کرد: «آبی‌دال مثل کسی که می‌خواهد پنادن ساعت چندا است به ساعتش نگاه کرد. ولی بن‌د آن را باز کرد و روی بازوی بسرم بست؛ یک رولکس دایتنا بود. او به بسرم گفت: می‌خواهم این را به عنوان یادبود پیش خودت نگه‌داری و در زندگی موفق شوی. اسم من روی این ساعت حک شده است.»

ایشیکاوا و ولزله
پدیده گلف ژاپنی‌ها پس از سونامی وحشتناکی که این کشور را اسیر کرد اعلام کرد هرچه در آمد در سال ۲۰۱۱ به دست آورده است را به خسارت‌دیده‌ها پرداخت خواهد کرد. به گزارش فدراسیون جهانی گلف در آمد او در بازی‌های ۲۰۱۱، ۱۴۲۶۳۶ دلار بود. او علاوه بر این در آمد ۱۰۸ هزار دلار بیشتر هم از این عوایدی‌ها به دست آورده بود. از طرفی ریبو در رقابت‌های گلف ژاپن هم بیش از یک میلیون یورو در آمد به دست آورده بود و در نهایت مبلغی نزدیک به ۱/۶ میلیون دلار به حساب خسارت‌دیده‌ها رفت.

پول گشت و بازیدیت
ماریو بالوتلی بازیکن تیم ملی ایتالیا و باشگاه منچستر سیتی اگرچه در زمین مسابقه آدم خودخواهی به نظر می‌رسد ولی بیرون از زمین کارهای خیر خواهانه‌ای هم انجام می‌دهد. ماریو بالوتلی برای مراسم نوتل به میدان

قلب‌های بزرگ

مجله «اینترنوت» در آخرین مطالبی که ارایه داده اشاره‌ای داشته به کمک ورزشکاران به افراد نیازمند؛ کمکی که غالباً بیان نشده است.

از ۸۵ کارکن باشگاه را به دلیل مشکلات مالی اخراج کند. به گزارش «سوفوت» از این تعداد چهار نفر کارکن قدیمی به لطف بازیکنان و مربیان این تیم از خطر اخراج نجات پیدا کردند. در واقع کادرفنی و بازیکنان این تیم پذیرفتند حقوق چمن‌زن قدیمی این تیم، تاگ ویلسن و سه نفر دیگر از چمن‌زن‌های این باشگاه را بپردازند و مانع از اخراج آنها نشوند. آروم گران‌ت مربی سابق پورتسموث در صحبت‌هایی به «گاردین» در این باره گفت: «تاگ سال‌های زیادی در این باشگاه بوده و از صبح تا شب با حقوق ناچیزش در این باشگاه کار کرده است. کار او بی‌نظیر بوده و خوشحالم که در جمع ما باقی ماند. باید بگویم بسیاری از این افراد از من و بسیاری از بازیکنانم سابقه بیشتری در این باشگاه دارند و تا مدت‌ها بعد از ما هم در این باشگاه خواهند ماند. باید آنها را نگه می‌داشتیم. از اینکه بازیکنان و کادرفنی چنین کار مهمی انجام دادند راضی‌ام. این کار ارزش زیادی برای من دارد چراکه فوتبال یک

بیزینس سرد است.»

عبور از خیابان
روز ۲۵ مارس ۲۰۱۱ در جنوب میامی و در اتوبان اول آمریکا، زمان فلوریدایی را با هزینه خودش به سرزمین عجایب در دزنی وورد برد. از طرفی او در جشن قهرمانی تیمش هم حاضر نبود چراکه همان زمان به دعوت کودکانی پاسخ داده بود که قرار بود او را ببینند. دوانی وید از سال ۲۰۰۳ که پایش را به NBA گذاشت «موسسه جهانی وید» را بنا کرد. هدف این موسسه کمک مالی و بازکردن حساب برای تحصیل و سلامت جوانان نیازمند بود. دوانی وید به همراه WWF کمپ بزرگی در شیکاگو راه‌اندازی کرد که در یک هفته نزدیک به ۶۰۰ جوان به آنجا رفتند و از خدمات رایگان آن استفاده کردند.

کاهش حقوق تا ۷۵ درصد
خبر بد برای تیم کلاسون رنجرز روز ۱۳ فوریه ۲۰۱۲ اعلام شد؛ روزی که این باشگاه ورشکسته اعلام شد و از لیگ اسکاتلند اخراج شد. یکی از پرافتخارترین باشگاه‌های بریتانیا به دلیل مشکلات مالی و بدهی زیاد کارش به قانون کشیده و سرانجام رییس‌اش به دادگاه فراخوانده شد. این تیم باید می‌توانست هر ماه بیش از ۱/۲ میلیون یورو پس‌انداز کند تا از خطر رهایی یابد. اما از آنجایی که این مورد تقریباً غیرممکن بود چند بازیکن این تیم از جمله استیون دیویس کاپیتان کلاسکو اعلام کردند حاضرند بخشی اعظمی از دستمزدشان را بدهند تا تیم نجات پیدا کند؛ استیون دیویس، استیون ویتکار و استیون نیسمیت به طور رسمی به باشگاه اعلام کردند ۷۵ درصد حقوق آنها را کسر کنند. اگرچه این اتفاق رخ داد ولی باشگاه کلاسکو نتوانست از خطر ورشکستگی نجات پیدا کند و در نهایت به لیگ دسته چهارم اسکاتلند سقوط کرد!

نجات چمن‌زن‌ها
در فوریه ۲۰۱۰ باشگاه پورتسموث اعلام کرد مجبور است پیش

از ۸۵ کارکن باشگاه را به دلیل مشکلات مالی اخراج کند. به گزارش «سوفوت» از این تعداد چهار نفر کارکن قدیمی به لطف بازیکنان و مربیان این تیم از خطر اخراج نجات پیدا کردند. در واقع کادرفنی و بازیکنان این تیم پذیرفتند حقوق چمن‌زن قدیمی این تیم، تاگ ویلسن و سه نفر دیگر از چمن‌زن‌های این باشگاه را بپردازند و مانع از اخراج آنها نشوند. آروم گران‌ت مربی سابق پورتسموث در صحبت‌هایی به «گاردین» در این باره گفت: «تاگ سال‌های زیادی در این باشگاه بوده و از صبح تا شب با حقوق ناچیزش در این باشگاه کار کرده است. کار او بی‌نظیر بوده و خوشحالم که در جمع ما باقی ماند. باید بگویم بسیاری از این افراد از من و بسیاری از بازیکنانم سابقه بیشتری در این باشگاه دارند و تا مدت‌ها بعد از ما هم در این باشگاه خواهند ماند. باید آنها را نگه می‌داشتیم. از اینکه بازیکنان و کادرفنی چنین کار مهمی انجام دادند راضی‌ام. این کار ارزش زیادی برای من دارد چراکه فوتبال یک

بیزینس سرد است.»

عبور از خیابان
روز ۲۵ مارس ۲۰۱۱ در جنوب میامی و در اتوبان اول آمریکا، زمان فلوریدایی را با هزینه خودش به سرزمین عجایب در دزنی وورد برد. از طرفی او در جشن قهرمانی تیمش هم حاضر نبود چراکه همان زمان به دعوت کودکانی پاسخ داده بود که قرار بود او را ببینند. دوانی وید از سال ۲۰۰۳ که پایش را به NBA گذاشت «موسسه جهانی وید» را بنا کرد. هدف این موسسه کمک مالی و بازکردن حساب برای تحصیل و سلامت جوانان نیازمند بود. دوانی وید به همراه WWF کمپ بزرگی در شیکاگو راه‌اندازی کرد که در یک هفته نزدیک به ۶۰۰ جوان به آنجا رفتند و از خدمات رایگان آن استفاده کردند.

کاهش حقوق تا ۷۵ درصد
خبر بد برای تیم کلاسون رنجرز روز ۱۳ فوریه ۲۰۱۲ اعلام شد؛ روزی که این باشگاه ورشکسته اعلام شد و از لیگ اسکاتلند اخراج شد. یکی از پرافتخارترین باشگاه‌های بریتانیا به دلیل مشکلات مالی و بدهی زیاد کارش به قانون کشیده و سرانجام رییس‌اش به دادگاه فراخوانده شد. این تیم باید می‌توانست هر ماه بیش از ۱/۲ میلیون یورو پس‌انداز کند تا از خطر رهایی یابد. اما از آنجایی که این مورد تقریباً غیرممکن بود چند بازیکن این تیم از جمله استیون دیویس کاپیتان کلاسکو اعلام کردند حاضرند بخشی اعظمی از دستمزدشان را بدهند تا تیم نجات پیدا کند؛ استیون دیویس، استیون ویتکار و استیون نیسمیت به طور رسمی به باشگاه اعلام کردند ۷۵ درصد حقوق آنها را کسر کنند. اگرچه این اتفاق رخ داد ولی باشگاه کلاسکو نتوانست از خطر ورشکستگی نجات پیدا کند و در نهایت به لیگ دسته چهارم اسکاتلند سقوط کرد!

نجات چمن‌زن‌ها
در فوریه ۲۰۱۰ باشگاه پورتسموث اعلام کرد مجبور است پیش

«موردریج» به «تاتنهامی»‌ها پشت کرد حربه آخر برای پیوستن به رئال مادرید

لوکا مودریج، ستاره کروات تاتنهام که قصد دارد به رئال مادرید بپیوندد، علیه این باشگاه لندن‌ی شورش کرد و حاضر نشد همراه این تیم برای تور پیش‌فصل به آمریکا برود. روزنامه «هارکا» نوشت هنگامی که همه اعضای تیم به فرودگاه هیثرو رفتند تا برای توری ۱۲ روزه به آمریکا سفر کنند، مودریج غایب بزرگ تیم بود. او حتی به کمپ تاتنهام در روز جمعه که برای هماهنگی بازیکنان پیش از سفر به آمریکا برنامه‌ریزی شده بود هم نرفت. به نظر می‌رسد مودریج با این شورش قصد دارد تاتنهام را مجبور کند به او اجازه رفتن به مادرید را بدهد. تاتنهام می‌داند که این بازیکن عزم خود را برای ترک لندن جزم کرده و ناگزیر از فروش او خواهد شد. رئال مادرید هم با آغوش باز آماده استقبال از مودریج است. در همین حال روزنامه «دیلی تلگراف» چاپ انگلیس نوشت که تاتنهام مودریج را به دلیل امتناع از تمرین و فشار به باشگاه برای پیوستن به رئال مادرید ۸۰۰ هزار پوند جریمه خواهد کرد. به نوشته این روزنامه، تاتنهام نمی‌خواهد مودریج را به بهای ۴۰ میلیون پوند به رئال مادرید بفروشد. تاتنهام تا آخرین لحظات در فرودگاه منتظر مودریج ماند و فهرست بازیکنان را برای پرواز نداد. اکنون انتظار می‌رود پیوستن او به مادرید جدی‌تر شود. مودریج پس از شروع به کار آندره ویلاش بواش سرمربی جدید تاتنهام نیز نگه داریم.»

کوچک‌ترین‌های المپیک ۲۰۱۲ لندن

■ لشکر کوچک‌ترین ورزشکاران المپیک لندن ۲۵ نفری است. آنها از سراسر دنیا در کمترین سن ممکن به لندن آمده‌اند و در رشته‌های مختلف استعداد خود را به رخ برنگزها خواهند کشید. به گزارش ایرنا، سن این ۳۵ نوجوان از ۱۵ تا ۱۹ سال است. بیشتر آنها آمریکایی هستند و اغلب در رشته‌های ژیمناستیک و شیرجه به رقابت خواهند پرداخت. یکی از این ورزشکاران «گابریله داگلاس» ۱۶ ساله عضو تیم ژیمناستیک هنری آمریکا است. دیگری «کاتلین لدکی» جوان‌ترین شناگر آمریکا است که ۱۵ سال بیشتر ندارد و قرار است در شنای ۸۰۰ متر آزاد زنان رقابت کند. «لاریا کو» و «یلی ژانگ» نیز زوج ۱۶ ساله تنیس روی میز زنان آمریکا در المپیک خواهند بود. «میسی فرانکلین» شناگر دیگری از تیم آمریکا است که المپیک لندن اولین تجربه حضور او در این بازی‌ها خواهد بود. وی ۱۷ ساله است و رکورد شنای چهار در صد متر مختلط امدادی جهان را در اختیار دارد. برخی او را با «مایکل فلیس» مقایسه می‌کنند چراکه قصد دارد در المپیک در هفت ماده شنا کند و در هر ماده برای کسب مدال طلا تلاش خواهد کرد. «جورجین ویر» ۱۷ ساله نیز از اعضای تیم ژیمناستیک آمریکا در المپیک است. «ید کسلر» سوارکار ۱۸ ساله آمریکا و «کلار سا شیلد» ۱۷ ساله بوکسور زن آمریکا در المپیک خواهند بود. «لیا نیل» ۱۷ ساله عضو تیم شنای صدمتر آزاد آمریکا است و در بوکس آمریکا «خوزه رامیرز» ۱۹ ساله سهمیه المپیک را گرفته است. از مکزیک هم نوجوان ۱۸ ساله‌ای به نام «لیوان گاریسا» در رشته شیرجه مردان به المپیک رفته است. «آلخاندرو والنسیا» ۱۷ ساله دیگر ورزشکار جوان مکزیک است که در رشته تیر و کمان المپیک شده است. تیم زنان مکزیک در مسابقات جهانی تیراندازی با کمان سال ۲۰۱۲ عنوان دوم را به دست آورد و به المپیک صعود کرد. «آلخاندرا اوروز کو لوز» شیرجه‌رو ۱۵ ساله شیکری است که در شیرجه زنان المپیک رقابت خواهد کرد. این کشور تیراندازی ۱۸ ساله به نام «هارینا اورتیا» را هم دارد که در تیراندازی با کمان به المپیک رفته است. دیگر نوجوان مکزیک المپیک به نام «اورولینا مندوزا» ۱۵ ساله است که در لندن شیرجه خواهد رفت. «هی کشین» که موضوع سن او در المپیک ۲۰۰۸ پکن جنجال‌انگیز شد، یکبار دیگر عضو تیم ژیمناستیک چین است اما هنوز معلوم نیست اکنون ۱۸ سال دارد یا ۲۰ سال. از چین ورزشکار دیگری هم به نام «پائو جینان» حضور دارد که ۱۷ ساله است و در ژیمناستیک هنری به رقابت خواهد پرداخت. چین بدمیتون‌بازی ۹ ساله‌ای به نام «وانگ شین» را نیز در المپیک خواهد داشت. یکی دیگر از کوچک‌های المپیک لندن، «جک لفر» شیرجه‌رو ۱۷ ساله است که قرار است نماینده بریتانیا در المپیک باشد. از بریتانیا یک شیرجه‌رو دیگر هم به نام «تام دیلی» حضور دارد که روز ۲۱ مه سال ۲۰۱۲ تولد ۱۰ سالگی‌اش را جشن گرفت. از این کشور یک ژیمناست هنری ۱۸ ساله به نام «جینفر پیچنس» نیز در بخش زنان حضور خواهد داشت. «ریکا تانی» ۱۵ ساله دیگر ژیمناست هنری بریتانیا در المپیک است. از روسیه ورزشکاری به نام «ویکتوریا کوموا» ۱۷ ساله عضو تیم ژیمناستیک هنری این کشور خواهد بود. «اناستازیا گریشینا» از تیم ژیمناستیک هنری روسیه ۱۶ سال دارد. «آلیا مستقینا» ژیمناستی ۱۷ ساله هم از روسیه در المپیک خواهد بود. «شاون فارن رونالد» نفر سوم جهان از هلند در رشته شنای کرال پشت ۲۰۰ متر زنان در المپیک ۱۸ ساله است. «دیانا چلاروس» در تیم ژیمناستیک هنری رومانی ۱۸ سال دارد. «دیانا بالیمار» دیگر ژیمناست ۱۶ ساله رومانی است که در حرکات زمینی مهارت دارد و «آرل هیسینگ» ۱۶ ساله در تنیس روی میز مسابقه خواهد داد. از رومانی «آندرا ایورداج» ژیمناستی است که ۱۶ سال بیشتر ندارد. او عنوان قهرمانی در ژیمناستیک هنری زنان اروپا را در کارنامه افتخارنش دارد. از استرالیا «میلی لیتل» ژیمناست هنری ۱۸ ساله جواز المپیک گرفته است. نوجوان دیگر از این کشور «آنا‌لا اسمیت» در شیرجه از سسکوی ۱۰ متر زنان خواهد بود و «بریتانی بروین» ۱۵ ساله دیگر شیرجه‌رو استرالیایی است. «دومینیک پگ» و «ویکتوریا مورز» دو ژیمناست ۱۷ ساله و ۱۵ ساله کانادا در المپیک هستند. «یوانا دافورنت» ۱۸ ساله نیز تنها نوجوان فرانسوی خواهد بود که قرار است در ژیمناستیک هنری به هنرنمایی بپردازد.

خبر
پس از مبارزه با مرگ نوبت به حمل مشعل رسید
■ هافیک باشگاه بولتون که چندماه پیش درون زمین دچار حمله قلبی شد و تا آستانه مرگ پیش رفت، مشعل المپیک را حمل خواهد کرد. مسئولان برگزاری المپیک اعلام کردند فابریس مومبا، هافیک باشگاه بولتون که چندماه پیش در جریان مسابقه تیمش مقابل تاتنهام در جام‌حذفی انگلیس دچار حمله قلبی شده بود، یکی از حمل‌کننده‌های مشعل المپیک خواهد بود. مومبا در ۱۱ سالگی از کنگو به انگلیس مهاجرت کرد و در منطقه والتام فورست لندن ساکن شد. قرار است زمانی که مشعل المپیک وارد این منطقه شد، مومبا یکی از حمل‌کنندگان آن باشد. کریس رابینسون، رییس شورای والتام فورست گفت: «فابریس مومبا به عنوان یکی از کودکان سابق والتام فورست دارای پیوندهای عمیقی با این منطقه است و در جریان آماده‌سازی این منطقه برای بازی‌های المپیک بوده‌است.»

